

Vec C-503/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

2. júl 2019

Vnútroštátny súd:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. jún 2019

Odvolateľ:

UQ

Odporca:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Predmet konania vo veci samej

Predmetom konania vo veci samej je zamietnutie žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny z dôvodu existencie záznamov v registri trestov.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Právnym základom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je článok 267 ZFEÚ.

Cieľom návrhu na začatie prejudiciálneho konania je v podstate určiť, či je výklad vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa priznania postavenia osoby s dlhodobým pobytom, ktorý uskutočnil Tribunal Supremo (Najvyšší súd), a podľa ktorého predstavuje existencia záznamov v registri trestov dostatočný dôvod na nepriznanie tohto postavenia bez toho, aby bolo potrebné zohľadniť iné faktory, zlučiteľný so smernicou Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, najmä s jej článkom 6 ods. 1 a článkom 17.

Vnútroštátny súd rovnako kladie otázku, či uvedená smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje nepriznať toto postavenie z dôvodov verejného poriadku alebo bezpečnosti štátu bez toho, aby boli stanovené kritériá posúdenia a bez toho, aby sa tieto dôvody pre nepriznanie jasne a prehľadne stanovili vo vnútroštátnej právnej úprave.

Prejudiciálne otázky

„1. Je v súlade s článkom 6 ods. 1 a článkom 17 smernice 2003/109 taký výklad zo strany vnútroštátnych súdov, podľa ktorého je záznam v registri trestov akejkoľvek povahy dostatočným dôvodom pre odmietnutie priznania postavenia osoby s dlhodobým pobytom?

2. Mal by vnútroštátny súd zohľadniť okrem existencie záznamov v registri trestov aj iné faktory, ako napríklad závažnosť trestného činu a dĺžku trvania trestu, nebezpečenstvo, ktoré žiadateľ predstavuje pre spoločnosť, trvanie jeho predchádzajúceho legálneho pobytu a väzby, ktoré má vytvorené na danú krajinu, a to na základe spoločného posúdenia všetkých týchto prvkov?

3. Má sa článok 6 ods. 1 smernice vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje odmietnuť priznať postavenie osoby s dlhodobým pobytom z dôvodu verejného poriadku alebo bezpečnosti štátu podľa článku 4 bez toho, aby stanovovala kritériá pre posúdenie uvedené v článku 6 ods. 1 a článku 17?

4. Má sa článok 6 ods. 1 a článok 17 smernice 2003/109 vykladať v tom zmysle, že v súlade s doktrínou Súdneho dvora o vertikálnom zostupnom účinku smerníc je vnútroštátny súd oprávnený a môže priamo uplatňovať ustanovenia článku 6 ods. 1 a článku 17 na účely posúdenia existencie záznamov v registri trestov s ohľadom na ich závažnosť, dĺžku trvania trestu a nebezpečenstvo, ktoré predstavuje žiadateľ?

5. Má sa právo Únie, konkrétne právo na priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom, ako aj zásady jasnosti, transparentnosti a zrozumiteľnosti, vykladať v tom zmysle, že bráni výkladu článkov 147 až 149 Real Decreto 557/2011 a článku 32 Ley Orgánica 4/2000 zo strany španielskych súdov, podľa ktorého dôvody verejného poriadku a bezpečnosti štátu môžu byť dôvodom pre odmietnutie priznania postavenia osoby s dlhodobým pobytom napriek tomu, že tieto predpisy jasne a prehľadne nestanovujú, aké sú dôvody odmietnutia?

6. Je v súlade so zásadou potrebného účinku smernice 2003/109, a najmä s jej článkom 6 ods. 1, vnútroštátna právna úprava a jej výklad zo strany súdov, ktorá sťažuje priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom a uľahčuje priznanie postavenia osoby s prechodným pobytom?“

Uvedené ustanovenia práva Únie

Ustanovenia práva Únie

Odôvodnenia 4, 6, 8, 10, 16 a 21, a článok 4 ods. 1, článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 3 a článok 17 smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (ďalej len „smernica 2003/109“).

Judikatúra Únie

Rozsudok z 26. apríla 2012, Komisia/Holandsko, C-508/10, EU:C:2012:243, body 65 a 75.

Rozsudok z 18. októbra 2012, Staatssecretaris van Justitie/Mangat Singh, C-502/10, EU:C:2012:636, body 44 a 45.

Rozsudok z 28. apríla 2011, El Dridi, C-61/11, Zb. s. 13015, bod 55.

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Ustanovenia vnútroštátneho práva

Článok 32 ods. 1 a 2 Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (organický zákon 4/2000 o právach a slobodách cudzincov v Španielsku a ich spoločenskej integrácii) z 11. januára 2000 (ďalej len „LO 4/2000“).

Článok 149 ods. 2 písm. f) Real Decreto 557/2011 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (kráľovský dekrét č. 557/2011, ktorým sa schvaľuje vykonávacie nariadenie k organickému zákonu 4/2000 o právach a slobodách cudzincov v Španielsku a ich spoločenskej integrácii z 20. apríla 2011, v znení organického zákona 2/2009 (ďalej len „RD 557/2011“).

Vnútroštátna judikatúra

Rozsudok Tribunal Supremo (Najvyšší súd) (STS) z 5. júla 2018 (1150/2018), podľa ktorého samotná existencia záznamu v registri trestov bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom.

Rozsudok Tribunal Constitucional (Ústavný súd) (STC) 201/2016 z 28. novembra 2016, v ktorom sa analyzuje váha rôznych okolností v prípade vyhostenia z dôvodu spáchania trestného činu.

Rozsudky Tribunal Constitucional (Ústavný súd) (SSTC) 33/1982, 6/1983, 19/1985, 59/1990 a 46/2001, v ktorých Tribunal Constitucional (Ústavný súd) používa pojem verejný poriadok v užšom zmysle.

Rozsudok Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Vyšší súd Baskicka, Španielsko) z 25. februára 2010, podľa ktorého nemožno existenciu záznamov v registri trestov považovať za prekážku udelenia povolenia na trvalý pobyt, ak u žiadateľa neexistujú iné okolnosti, ktoré by ohrozovali verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu.

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Pán UQ bol rozsudkom z 10. novembra 2014 odsúdený pre trestný čin vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholických nápojov, ktorý bol spáchaný 2. novembra 2014.
- 2 Bol odsúdený na trest verejnoprospešných prác v trvaní 40 dní, ktorého výkon bol ukončený 18. apríla 2018, a na trest zákazu riadenia motorových vozidiel a mopedov na osem mesiacov a dva dni, ktorý sa skončil 10. novembra 2015. Jeho záznamy v registri trestov sú stále v platnosti.
- 3 Pán UQ požiadal 2. februára 2018 o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom na Oficina de Extranjeros de Barcelona (Cudzinecký úrad v Barcelone, Španielsko), ktorý podlieha Subdelegación del Gobierno en Barcelona (zastúpenie vlády v Barcelone, Španielsko).
- 4 V čase podania uvedenej žiadosti sa pán UQ už legálne zdržiaval na území aspoň 5 rokov s povolením na prechodný pobyt, pričom ide o obdobie, počas ktorého legálne pracoval a plnil si svoje záväzky voči systému sociálneho zabezpečenia a iným štátnym orgánom. Podľa vnútroštátneho súdu je veľmi pravdepodobné, že

doba pobytu je dlhšia, keďže týmto situáciám zvyčajne predchádza kratšie či dlhšie obdobie nezákonného pobytu.

- 5 Administración (správny orgán) rozhodnutím z 27. marca 2018 zamietol žiadosť z dôvodu existencie záznamov v registri trestov.
- 6 Pán UQ podal sťažnosť, ktorá bola 6. júla 2018 zamietnutá.
- 7 Proti tomuto zamietnutiu podal správnu žalobu, ktorá viedla ku konaniu, v ktorom bol podaný tento návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 8 Zástupca správneho orgánu namieta proti žalobe podanej pánom UQ a navrhuje jej zamietnutie.
- 9 Súd pred vynesením rozsudku vydal uznesenie, v ktorom oznámil možnosť položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Žalobca vyjadril svoj súhlas s položením otázky. Štátny zástupca vyjadril svoj nesúhlas, pričom uviedol, že ide o „acte clair“.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

PRÁVNA ÚPRAVA V ŠPANIELSKOM PRÁVE

- 10 Španielsky cudzinecký režim pozostáva zo systému odstupňovaných situácií pobytov, ktorý zvyčajne začína získaním povolenia na prechodný pobyt, ktorý môže trvať najviac päť rokov, a po ktorom možno získať dlhodobý pobyt, ktorý sa musí obnovovať každých päť rokov.
- 11 Článok 32 LO 4/2000 stanovuje, že právo na dlhodobý pobyt majú osoby, ktoré mali prechodný pobyt v Španielsku počas nepretržitého obdobia piatich rokov a spĺňajú podmienky stanovené právnymi predpismi. Článok 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 stanovuje, že k žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom sa musí priložiť výpis z registra trestov, ktorý nesmie obsahovať odsúdenia za trestné činy stanovené v španielskom právom poriadku.

ROZPOR MEDZI JUDIKATÚROU A ROZSUDKOM TRIBUNAL SUPREMO (NAJVYŠŠÍ SÚD) Z 5. JÚLA 2018 (1150/2018)

- 12 Právna úprava uvedená v predchádzajúcich bodoch viedla k protichodným výkladom zo strany španielskych súdov. V zásade existovali štyri protichodné stanoviská: stanovisko automatickej povahy, ktoré spočívalo jednoducho v zamietnutí povolenia, ak existovali záznamy v registri trestov; druhé stanovisko založené na posúdení, ktoré zahŕňalo individuálne preskúmanie situácie dotknutej osoby, čo znamenalo posúdenie skutočností a odsúdení, ktoré sa jej týkali,

s cieľom určiť, či predstavovali v čase získania povolenia skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu pre základné záujmy spoločnosti; ďalšie stanovisko nepovažovalo za potrebné skúmať záznamy v registri trestov žiadateľov z dôvodu, že nešlo o požiadavku na povolenie k pobytu, a nakoniec posledné stanovisko, ktoré sa priamo odvolávalo na právnu úpravu smernice 2003/109/ES na účely rozhodnutia sporov, ktoré vznikli o tejto otázke, bez zohľadnenia vnútroštátnej právnej úpravy.

- 13 V rozsudku Tribunal Supremo (Najvyšší súd) 1150/2018 z 5. júla 2018 sa o tejto otázke rozhodlo a konštatovalo sa, že samotná existencia záznamu v registri trestov bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žiadosti o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom.
- 14 Uvedený súd sa domnieval, že skutočnosť, že článok 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 vyžaduje predloženie výpisu z registra trestov, v ktorom sa uvádzajú odsúdenia za trestné činy stanovené v španielskom právnom poriadku, stanovuje požiadavku neexistencie záznamov v registri trestov. Uviedol, že je nelogické, aby sa na udelenie prechodného pobytu vyžadovala neexistencia záznamov v registri trestov a aby na získanie priaznivejšieho postavenia nebola táto požiadavka relevantná. Rovnako sa domnieval, že tento výklad nie je v rozpore so smernicou 2003/109 a dospel k záveru, že štátni príslušníci tretích krajín, ktorí si prajú získať a udržať právne postavenie osoby s dlhodobým pobytom, nesmú predstavovať hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu, pričom ide o prípady, do ktorých možno zahrnúť existenciu záznamov v registroch trestov. Tento súd na základe judikatúry Tribunal Constitucional (Ústavný súd) a doslovného znenia ustanovení týkajúcich sa vyhostenia osôb s dlhodobým pobytom konštatoval, že hoci v prípade vyhostenia je potrebné posúdiť všetky okolnosti, takéto posúdenie nie je výslovne uvedené v prípade udelenia povolenia na dlhodobý pobyt a rozhodol, že je primerané vyžadovať prísnejšie požiadavky a podmienky potrebné na získanie právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom, než v prípade vyhostenia cudzinca, ktorý už toto postavenie získal.

ÚVAHY VNÚTROŠTÁTNEHO SÚDU

- 15 Vnútroštátny súd sa domnieva, že existuje zjavný rozpor medzi smernicou 2003/109 a španielskou právnou úpravou, ktorý sa prejavil vo výklade Tribunal Supremo (Najvyšší súd) vo vyššie uvedenom rozsudku 1150/2018.
- 16 Podľa vnútroštátneho súdu je cieľom smernice 2003/109 zaviesť systém zvýšenej ochrany situáciám, v ktorých sa štátni príslušníci tretích krajín v dôsledku nepretržitého pobytu v trvaní piatich rokov v hostiteľskej krajine sociálne a pracovne integrovali. Táto smernica stanovuje v článku 6 prípady, v ktorých možno odmietnuť priznať postavenie osoby s dlhodobým pobytom na základe dvoch neurčitých právnych pojmov: verejný poriadok a bezpečnosť štátu, pričom sa zohľadňuje závažnosť alebo druh trestného činu proti týmto právnym záujmom. Podľa vnútroštátneho súdu uvedená smernica neposkytuje členským štátom pri jej transpozícii žiaden priestor na odchýlenie sa od týchto kritérií.

- 17 Prvým problémom vyplývajúcim zo španielskej právnej úpravy a z jej výkladu zo strany Tribunal Supremo (Najvyšší súd) je, či pojmy verejný poriadok a bezpečnosť štátu, ktoré boli v priebehu rokov ustálené v judikatúre španielskych súdov, sú dostatočne reštriktívne, aby umožnili potrebné posúdenie požadované v článku 6 smernice.
- 18 Tribunal Supremo (Najvyšší súd) opakovane rozhodol, že samotné odvolanie sa na dôvody verejného poriadku nie je dostatočné, keďže tento pojem vzhľadom na svoj charakter neurčitého právneho pojmu vyžaduje, aby sa preukázali okolnosti, ktoré odôvodňujú jeho existenciu. Rovnako aj Tribunal Constitucional (Ústavný súd) používal pojem verejný poriadok vždy v užšom zmysle. Vnútroštátny súd preto považuje za prekvapujúce, že Tribunal Supremo (Najvyšší súd) zastáva názor, že ten istý pojem môže byť synonymom takého rozsahu, že bráni akémukoľvek konaniu, za ktoré možno uložiť trest podľa Código Penal (Trestný zákonník).
- 19 Podľa vnútroštátneho súdu, ak smernica 2003/109 jasne stanovuje, že hlavným kritériom na získanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom je časové kritérium, teda dĺžka pobytu v dotknutom štáte; a tiež ak stanovuje, že toto postavenie možno odmietnuť priznať z dôvodov verejného poriadku alebo bezpečnosti štátu – vždy so zohľadnením závažnosti alebo druhu trestného činu proti verejnému poriadku alebo bezpečnosti štátu a nebezpečenstva, ktoré dotknutá osoba predstavuje pre tieto faktory – a ak navyše z odôvodnenia vyplýva, že pojem „verejný poriadok“ môže zahŕňať odsúdenie za spáchanie závažného trestného činu; toto všetko vedie k záveru, že to, čo sa požaduje v smernici je, aby sa vykonalo individuálne posúdenie okolností žiadateľa a prostredníctvom tohto posúdenia sa dospelo ku konkrétnemu záveru, či žiadateľ predstavuje alebo nepredstavuje hrozbu pre spoločnosť. V tomto individuálnom posúdení by sa malo zväziť niekoľko prvkov, a to závažnosť alebo druh spáchaného porušenia, nebezpečenstvo, ktoré porušenie predstavuje, dĺžka pobytu a spojenie, ktoré má dotknutá osoba s krajinou.
- 20 Ak sa však uplatní automatické kritérium, ktoré presadzuje Tribunal Supremo (Najvyšší súd), postavenie osoby s dlhodobým pobytom sa musí nepriznať, ak existujú záznamy v registri trestov a ak neexistujú, musia sa preskúmať ostatné podmienky.
- 21 Je potrebné vziať do úvahy, že španielsky Código Penal (Trestný zákon) rozlišuje trestné činy a tresty podľa ich závažnosti, pričom ich považuje za závažné, menej závažné a ľahké, resp. prísne, menej prísne a mierne. Od reformy zavedenej Ley Orgánica 1/2015, de 30 de marzo, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal (organický zákon 1/2015 z 30. marca 2015, ktorým sa mení a dopĺňa organický zákon 10/1995 o Trestnom zákone z 23. novembra 1995), spadajú medzi trestné činy, ktoré sa musia zapísať do Registro Central de Penados y Rebeldes (Centrálny register trestov a odsúdených), aj trestné činy veľmi nízkej závažnosti. To predpokladá, že

odsúdený bude mať záznam v registri trestov najmenej šesť mesiacov od skončenia výkonu trestu.

- 22 Vnútroštátny súd považuje za zvláštne, že sa v správnom konaní nezohľadňuje trestná klasifikácia a rovnako sa postupuje ako v prípadoch, ktoré sú zásadne odlišné, a to nielen z dôvodu vyššie uvedenej klasifikácie trestných činov a trestov, ale aj z dôvodu, že osobné situácie a dĺžky pobytu cudzinca v našej krajine môžu byť veľmi odlišné, a preto im prináleží rozdielne posúdenie.
- 23 Hoci je pravdou, že pojem „verejný poriadok a bezpečnosť štátu“ nie je uzavretým pojmom, a preto ho každý štát môže upravovať rôzne širokým spôsobom, ktorý považuje za vhodný, obsah článku 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 v zmysle uvedeného výkladu Tribunal Supremo (Najvyšší súd), nemohol byť v súlade s obsahom článku 6 ods. 1 a článku 17 smernice 2003/109, keďže bráni posúdeniu závažnosti trestného činu a skutočnosti, či predstavuje dotknutá osoba hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu. Pre vnútroštátny súd ide o príliš formalistický a radikálny postoj k automatickému chápaniu toho, že jediný záznam v registri trestov sám osebe už znamená existenciu takejto hrozby pre verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu.
- 24 Druhý problém vyplývajúci zo španielskej právnej úpravy a z jej výkladu zo strany španielskych súdov je nasledovný: v súlade s článkom 13 smernice 2003/109 môžu členské štáty stanoviť priaznivejšie podmienky za predpokladu, že nezakladajú právo na pobyt v inom členskom štáte; umožňuje však smernica, aby členské štáty stanovili menej priaznivé podmienky súbežne s podmienkami pre osoby s dlhodobým pobytom bez výhod, ktoré vyplývajú z postavenia osoby s dlhodobým pobytom tak, že by od žiadateľa s týmto postavením požadovali viac ako od žiadateľa, ktorý má povolenie na prechodný pobyt?
- 25 Jedným z odôvodnení rozsudku Tribunal Supremo (Najvyšší súd) 1150/2018 bolo, že podľa tohto súdu si prístup k postaveniu osoby s dlhodobým pobytom vyžaduje väčšiu prísnosť v požiadavkách a podmienkach potrebných na získanie tohto postavenia než pri vyhostení cudzinca, ktorý ho už má.
- 26 Treba poznamenať, že osoba, ktorá ma povolenie na prechodný pobyt v Španielsku, môže mať požiadať o obnovenie svojho povolenia na prechodný pobyt a získať nové povolenie na prechodný pobyt napriek tomu, že má záznamy v registri trestov. Samotná existencia záznamov v registri trestov nie je v súlade s článkom 31 LO 4/2000 dôvodom na zamietnutie obnovenia povolenia na prechodný pobyt, ale v prípade ak tieto záznamy existujú, musia sa posúdiť.
- 27 Z uvedených skutočností a z výkladu Tribunal Supremo (Najvyšší súd) vyplýva, že osoba s prechodným pobytom, ktorá preukáže nepretržité obdobie pobytu v Španielsku počas piatich rokov, a ktorá má akýkoľvek druh záznamu v registri trestov, má ľahší prístup k získaniu nového prechodnému pobytu na ďalšie dva roky než k získaniu postavenia osoby s dlhodobým pobytom.

- 28 Z tohto hľadiska, tak ako ho vykladá Tribunal Supremo (Najvyšší súd), španielska právna úprava, ktorá upravuje prístup k postaveniu osoby s dlhodobým pobytom, predstavuje skutočnú prekážku výkonu práv priznaných smernicou 2003/109, ktorá môže ohroziť ciele sledované smernicou, a zbaviť ju tak jej užitočného účinku tým, že podporuje prechodný pobyt štátnych príslušníkov nečlenských krajín, čo sťažuje ich účinnú integráciu, a vyvoláva ich nespokojnosť s európskymi zásadami a hodnotami, pričom sa im upiera rovnosť práv, ktoré stanovuje smernica 2003/109.
- 29 Výklad španielskej právnej úpravy zo strany Tribunal Supremo (Najvyšší súd) zmenil postavenie osoby s dlhodobým pobytom na určitý druh odmeny, ktorá od žiadateľov vyžaduje bezúhonné správanie, pričom nezohľadňuje odôvodnenia 4 a 6 smernice 2003/109, podľa ktorých je toto postavenie skôr mechanizmom preukázanej záruky a ochrany integrácie, než ako prah pre osobitné a rozdielne požiadavky.
- 30 Tretí problém sa týka nedostatočnej transpozície smernice 2003/109 do španielskeho právneho poriadku, keďže žiaden z článkov upravujúcich priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom (článok 32 LO 4/2000 a jeho vývoj prostredníctvom RD 557/2011) nestanovuje s jasnosťou, prehľadnosťou a zrozumiteľnosťou, aký by mal byť režim uplatniteľný na žiadateľov o dlhodobý pobyt, ak majú záznamy v registri trestov.
- 31 Článok 6 ods. 1 smernice 2003/109 totiž umožňuje členským štátom zamietnuť žiadosť o priznanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom z dôvodu verejného poriadku. Španielske kráľovstvo túto možnosť nevyužilo a do svojich právnych predpisov nezahrnulo zamietnutie z dôvodu existencie záznamov v registri trestov. Rôzne rozsudky vzťahujúce sa k tejto veci však videli v článku 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 skrytú zmienku o tom, že dôvody verejného poriadku a bezpečnosti štátu sú dôvodom na odmietnutie priznania postavenia osoby s dlhodobým pobytom.
- 32 Ak sa neprebrala možnosť odmietnutia priznania uvedeného postavenia z tohto dôvodu, štát, ktorý túto možnosť neprebral alebo nesprávne transponoval, ju nemôže priamo uplatniť v neprospech jednotlivca, najmä vzhľadom na to, že išlo o fakultatívnu právomoc. Uvedený štát sa rovnako nemôže odvolávať na zásadu konformného výkladu bez podstúpenia rizika výkladu *contra legem*, keďže článok 6 ods. 1 smernice nevyžaduje odmietnutie priznania z dôvodu verejného poriadku, ale len poskytuje možnosť tak urobiť. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce medzi orgánmi Spoločenstva a zásadou právnej istoty musí byť právny predpis Spoločenstva ako aj právny predpis, ktorým sa preberá smernica, jasný, zrozumiteľný a prehľadný.
- 33 Znenie článku 149 ods. 2 písm. f) RD 557/2011 v žiadnom prípade neumožňuje taký výklad, podľa ktorého by bola požiadavka nespáchania predchádzajúcich trestných činov, stanovených v španielskom právnom poriadku, uplatniteľná na žiadateľa, ktorý splnil podmienku piatich rokov pobytu v Španielsku: po prvé

z dôvodu, že tento konkrétny odsek to neuvádza, pričom len vytvára priestor pre ostatné situácie tým, že začína formuláciou „prípadne“, teda odkazuje na tých žiadateľov, ktorí v posledných piatich rokoch nežili v Španielsku; po druhé z dôvodu, že tí, ktorí spadajú pod článok 148 ods.1 RD 557/2011 — žili posledných päť rokov v Španielsku —, nemusia predložiť tento výpis, keďže Španielsko je krajinou, kde žili posledných päť rokov, predpokladá sa, že správny orgán, ktorý má žiadosť preskúmať, má možnosť nahliadnuť do registra trestov žiadateľa, získať výpis, pripojiť ho k spisu a následne ho aj posúdiť, a po tretie z dôvodu, že členský štát môže požadovať viac od žiadateľov, ktorí nesplnili podmienku týchto piatich predchádzajúcich rokov pobytu v Španielsku, ale to neumožňuje domnievať sa, že od žiadateľov, ktorí žili v Španielsku päť rokov, možno tiež požadovať, tak ako keby bola prebratá smernica, neexistenciu záznamov v registri trestov v Španielsku.